

Knjiga proroka Daniela – broj dvadeset i tri

Ljudi poruge

Jeff Pippenger

2023-12-18

Sestra White prepoznala je da će, kada veliki neboderi New York Cityja budu oboreni, biti ispunjeno osamnaesto poglavlje Otkrivenja, redci jedan do tri.

Nakon toga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, imajući veliku vlast; i zemlja se rasvijetli od njegove slave. I povika silno jakim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki i postade prebivalište đavola, i tamnica svakoga nečistoga duha, i krletka svake nečiste i mrske ptice. Jer svi su narodi pili od vina gnjeva njezina bludničenja, i kraljevi zemaljski s njom su bludničili, i trgovci zemaljski obogatili su se od obilja njezine raskoši. Otkrivenje 18:1–3.

Do 11. rujna 2001. „kraljevi“ zemlje već su počinili blud s Rimskom crkvom. Nakon Drugoga svjetskog rata predsjednik Harry S. Truman prvi je put, 1951. godine, imenovao veleposlanika pri Vatikanu. Njegov pokušaj uspostavljanja političkog odnosa s papinstvom Kongres Sjedinjenih Američkih Država odlučno je odbacio, ali ne i kada je desetljećima poslije predsjednik Ronald Reagan, 1984. godine, imenovao veleposlanika pri Vatikanu. Do 2001. sve su nacije počinile blud s Vatikanom uspostavivši diplomatski odnos s bludnicom iz Tira.

Do 11. rujna 2001. svi su „narodi“ pili vino gnjeva njezina bludništva. Vino Babilona predstavlja sve različite laži koje papinstvo iznosi, ali jedna posebna vrsta vina koja je prepoznata u ovim redcima jest vino gnjeva njezina bludništva. Gnjev papinstva jest njegov progon onih s kojima se ne slaže. Svoj progon ono provodi služeći se moći države da umjesto njega obavlja njegove prljave poslove. Vino njezina gnjeva njegova je posebna boca zablude koja predstavlja čin uporabe države protiv onih koje smatra hereticima.

U razdoblju od 11. kolovoza 1840. do 22. listopada 1844., mileritski adventizam, koji je bio pozvan iz mračnog srednjeg vijeka i koji je bio odvojen od protestantskih crkava koje su tada postale kćeri Rima, tada je postao pravi protestantski rog na novopridošloj zvijeri iz zemlje. Petar prepoznaje obilježja toga novoizabranog Božjeg naroda kao naroda.

Ali vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, osobit puk, da navješćujete vrline Onoga koji vas je iz tame pozvao u svoje čudesno svjetlo; vi koji nekoć niste bili narod, a sada ste narod Božji; koji niste bili zadobili milosrđe, a sada ste zadobili milosrđe. 1. Petrova 2:9, 10.

Do 11. rujna 2001. Crkva adventista sedmoga dana već je bila, i često je koristila političku strukturu vlade Sjedinjenih Američkih Država kako bi napadala one koje je smatrala hereticima. Mnogo prije 2001. adventisti su već pili posebno vino Babilona, koje predstavlja uporabu državne vlasti za napad na one koje je smatrala hereticima.

Efrajim je simbol Jeroboamove pobune i sjevernoga kraljevstva Izraela, a Izaija započinje dvadeset osmo poglavlje obraćajući se Crkvi adventista sedmoga dana kao pijanicama Efrajimovim.

Jao kruni oholosti, pijanicama Efrajimovim, kojima je slavna ljepota cvijet koji vene, a stoje na vrhu plodnih dolina onih koje je vino svladalo! Evo, Gospod ima jednoga silna i moćna, koji će kao oluja s tučom i kao vior zatiranja, kao poplava silnih voda što se razlijevaju, rukom oboriti na zemlju. Kruna oholosti, pijanice Efrajmove, bit će pogažena nogama; i slavna ljepota, što je na vrhu plodne doline, bit će cvijet koji vene, i kao rano voće prije ljeta, koje onaj koji ga ugleda, čim ga ima u ruci, odmah pojede. U onaj dan Gospod nad vojskama bit će kruna slave i vijenac ljepote ostatku svoga naroda, i duh pravde onomu koji sjedi na sudištu, i snaga onima koji boj odbijaju do vrata. Ali i oni posrću od vina i od žestoka pića zastranjuju; svećenik i prorok posrću od žestoka pića, vino ih je progutalo, od žestoka pića zastranjuju; griješe u viđenju, spotiču se u sudu. Jer svi su stolovi puni bljuvotine i nečistoće, tako da nema mjesta čista. Izaija 28:1–8.

Treće Jao stiglo je 11. rujna 2001., i došlo je na „krunu“, koja predstavlja vodstvo „Efrajimovih pijanica“. Nije napalo sjedište crkve u Marylandu zrakoplovom punim goriva, nego je označilo njihovu nesposobnost da prepoznaju kako je dolazak islama trećega Jao bio početak poruke poznoga dažda trećega anđela. Početak upravo one poruke i djela za koje tvrde da su bili podignuti da ga navješćuju. Oni su prepoznati ne samo kao kruna, koja predstavlja vodstvo, nego kao „kruna oholosti“, čime se označuje jedan od dvaju razreda štovatelja koji je bio i jest proizveden u raspravi drugoga poglavlja Habakuka. Dana 11. rujna 2001. Habakukovi stražari zauzeli su svoja mjesta u bitci na vratima.

Jeruzalemska vrata mjesto su na kojem se odvijala međusobna interakcija jeruzalemskog naroda. Bitka na vratima predstavlja „raspravu“ iz prethodnog poglavlja Izaije, koja je započela na dan istočnoga vjetra (dan islama). Dvije skupine Habakukovih štovatelja u tom odlomku prikazane su s pomoću dviju kruna. Pijanci Efrajimovi, koji su već u tom trenutku upotrijebili moć države kako bi dobili svoje rasprave protiv onih koje su smatrali hereticima, suprotstavljeni su kruni Jahve nad vojskama. Kada je Krist prikazan kao Jahve nad vojskama, to simbolizira njegovo djelo kao vođe svoje vojske. Bitka na vratima jest ratovanje koje je predstavljeno raspravom o istinitoj i lažnoj teologiji.

Nisu samo vođe Generalne konferencije prikazane kao pijanci Efrajimovi, nego su i svećenici (pastoralna služba) i proroci (teolozi i odgojitelji) zavedeni jakim pićem. Kao što Izaija kaže u uvodnim stihovima svojega proročanstva, riječ je o cijeloj crkvi.

Viđenje Izaije, sina Amozova, koje je vidio o Judi i Jeruzalemu za dana Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva Judinih. Čujte, nebesa, i poslušaj, zemljo, jer Jahve govori: Sinove odgojih i podigoh, a oni se odmetnuše od mene. Vo poznaje svoga gospodara, i magarac jaslje svoga gospodara, ali Izrael ne poznaje, narod moj ne razumije. Jao grešnom narodu, puku opterećenu bezakonjem, sjemenu zlikovaca, sinovima koji kvare: ostaviše Jahvu, razgnjeviše Sveca Izraelova, odvratili se natrag. Zašto da vas se još udara? Samo ćete se sve više buniti: sva je glava bolesna i sve je srce klonulo. Izaija 1:1–5.

Grešni je narod bolestan i prošao je vrijeme u kojemu se mogao pružiti ikakav lijek koji bi promijenio njegovo srce i um. Izaija utvrđuje da su pijanci skrenuli s puta, a Jeremija taj put prepoznaje kao „stare staze”. Dana 11. rujna 2001. kasna je kiša počela padati, a Jeremija pokazuje da upravo onda kada hodimo starim stazama, što je „put” s kojega su pijanci skrenuli, nalazimo počinak kasne kiše.

Ovako govori Gospodin: Stanite na putove i pogledajte, i pitajte za stare staze, gdje je dobar put, i idite njime, pa ćete naći pokoj dušama svojim. Ali oni rekoše: Nećemo njime ići. Postavih nad vama i stražare, govoreći: Poslušajte zvuk trube. Ali oni rekoše: Nećemo slušati. Zato čujte, narodi, i spoznaj, o zbore, što je među njima. Čuj, o zemljo: evo, dovest ću zlo na ovaj narod, plod njihovih misli, jer nisu poslušali moje riječi, ni moj Zakon, nego su ga odbacili. Jeremija 6:16–19.

Pijanci Efrajimovi skreću s puta 11. rujna 2001. i okreću se „natrag“, 1863. godine, kada su započeli proces odbacivanja „starih staza“. Upravo se u „starim stazama“ nalazi počinak i osvježenje kasne kiše, a ta je kiša započela upravo u vrijeme kada je nad njima bio izrečen „Jao“. Treći „Jao“ islama bio je neprepoznatljiv kruni oholosti Efrajmove, jer su postupno odbacivali temeljne istine koje određuju ulogu islama u proročanstvu. Jeremija pokazuje da je u to vrijeme Gospod podigao stražare, koji su Habakukovi stražari, i oni su pijancima Efrajimovim u boju na vratima objavili da trebaju poslušati zvuk trube. Treći „Jao“ koji je došao 11. rujna 2001. bio je sedma truba.

Izaija prepoznaje da su „zastranili od silnoga pića; griješe u viđenju, posrću u sudu. Jer svi su stolovi puni bljuvotine i nečistoće, tako da nema nijednoga čistog mjesta.” Krivotvoreni stol, koji je uveden 1863. godine, koji je uklonio „sedam vremena” i zahtijevao popratni tumačni letak, predstavlja krivotvorinu dviju svetih ploča Habakuka; no krivotvorene „ploče” kojima su se služili pijanci pune su bljuvotine, i oni griješe u viđenju. Stražarima u Habakuku i Jeremiji bilo je rečeno da u raspravi o metodologiji napišu „viđenje” na „ploče”, ali krivotvorene ploče pijanaca iznose pogrešno viđenje.

Gdje nema viđenja, narod propada; a blago onome koji drži zakon. Izreke 29,18.

Pijanci Efraimovi odbacili su Božji zakon, ali kontekst „rasprave”, bitke na vratima, jest Božji proročki zakon, kako je predstavljen metodologijom uspostavljenom u pokretu prvoga i trećega anđela. Nakon što je Izaija u prvih osam redaka dvadeset osmoga poglavlja postavio okvir, tada prepoznaje metodologiju koja je kasna kiša te posebno poistovjećuje pijance s „podrugljivim ljudima, koji vladaju” „u Jeruzalemu”.

Koga će poučiti znanju? i koga će učiniti da razumije nauk? one koji su odviknuti od mlijeka, i odvojeni od prsiju. Jer zapovijed mora biti na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo, i ondje malo: Jer će mucavim usnama i drugim jezikom govoriti ovome narodu. Kojima je rekao: Ovo je počinak kojim možete dati da se umorni odmore; i ovo je okrpjeka: ali oni nisu htjeli slušati. Ali riječ Gospodnja bila im je zapovijed na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo, i ondje malo; da bi išli, i padali nauznak, i bili slomljeni, i uhvaćeni u zamku, i zarobljeni. Zato čujte riječ

Gospodnju, vi podrugljivi ljudi, koji vladate ovim narodom koji je u Jeruzalemu. Jer ste rekli: Sklopili smo savez sa smrću, i sa paklom smo u sporazumu; kad preplavljujuća bič prođe, neće doći do nas: jer smo laž učinili svojim utočištem, i pod neistinom smo se sakrili: Stoga ovako govori Gospodin Bog, Evo, polažem na Sionu za temelj kamen, prokušan kamen, dragocjen ugaoni kamen, siguran temelj: tko vjeruje, neće hitati. Sud ću također položiti po mjeri, i pravednost po visku: i tuča će odnijeti utočište laži, i vode će preplaviti skrovište. I vaš savez sa smrću bit će poništen, i vaš sporazum s paklom neće opstati; kad preplavljujuća bič prođe, tada ćete biti njome pogaženi. Izaija 28:9–18.

„Rasprava“ je ovdje definirana riječima: „Koga će naučiti znanju? i koga će učiniti da razumije nauk?“ Riječ „koga“ odnosi se na moguće učenike, ali predmet je razumijevanje nauka, što jest znanje. Kada se Danielova knjiga otpečati, dolazi do porasta znanja, što predstavlja povećano razumijevanje istina Božje Riječi. Riječ „nauk“ znači skup vjerovanja, načela, učenja ili pravila koja tvore određeni sustav mišljenja ili cjelinu znanja. Da bi se razumjeli biblijski „nauci“, nužna je biblijska metodologija za oblikovanje te cjeline znanja.

Metodologija je označena kao: „zapovijed na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo, ondje malo.“ Metodologija koja je 11. rujna 2001. prepoznala kao dolazak trećeg „Jao“ počiva na dovođenju proročke linije prvoga „Jao“ zajedno s proročkom linijom drugoga „Jao“, što pruža dva svjedoka za liniju trećega „Jao“. Ta je metodologija ispit „rasprave“ koja proizvodi dvije skupine štovatelja, jer „riječ Gospodnja bijaše im zapovijed na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo, ondje malo; da bi otišli, i pali nauznak, i bili slomljeni, i uhvaćeni u zamku, i zarobljeni.“

Pet kamenova spoticanja podrugljivih ljudi koji vladaju Jeruzalemom predstavljaju pet ludih djevoja. Metodologija je očito kušnja, jer su pijanice Efrajimove odbacile stare staze Jeremijine, odbile poslušati trubno upozorenje stražara, proizvele krivotvorene stolove i sklopile savez sa smrću, upravo u isto vrijeme kada su oni koji su nosili krunu Jahve nad vojskama u boju na vratima sklapali savez života.

Dana 11. rujna 2001. počela je padati kasna kiša, koja je počinak i osvježenje, i započelo je pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Time je započela rasprava o metodologiji Efraimovih pijanaca i o metodologiji koju predstavlja Ilijin glasnik. „Mnogi“ će pasti s pijancima, ali malobrojni koji će biti izabrani jesu oni koji čekaju na Gospodina.

Jer mi ovako reče Gospodin snažnom rukom i pouči me da ne idem putem ovoga naroda govoreći: Ne nazivajte zavjerom sve ono što ovaj narod naziva zavjerom; i ne bojte se onoga čega se oni boje, niti se plašite. Gospoda nad vojskama, njega svetkujte; neka on bude vaš strah i neka on bude vaš užas. I on će biti za Svetište; ali i za kamen spoticanja i za stijenu sablazni objema kućama Izraelovim, za zamku i za stupicu stanovnicima jeruzalemskim. I mnogi će se među njima spotaknuti, pasti i razbiti se, zaplesti se i biti uhvaćeni. Sveži svjedočanstvo, zapečati zakon među mojim učenicima. I ja ću čekati na Gospoda, koji skriva lice svoje od doma Jakovljeva, i uzdat ću se u njega. Izaija 8:8–17.

Najsigurnije je da se Izaija slaže sa svojim vlastitim riječima, tako da su mnogi koji padaju u dvadeset osmom poglavlju isti oni koji padaju u osmom poglavlju. U osmom poglavlju nalazimo da se njihov pad događa u vrijeme zapečaćivanja, koje je započelo 11. rujna 2001. Upozorenje osmog poglavlja glasi da se ne hodi „putem“ ovoga naroda, jer su oni oni koji su odbili hoditi Jeremijinim putem starih staza, gdje se nalazi poruka poznog dažda. Oni koji padaju u osmom poglavlju jesu oni koji se uzdaju u savez, koji predstavlja posebno vino Babilona, a koje predstavlja savez crkve i države sa svrhom suprotstavljanja onima koje smatraju hereticima. Ono što uzrokuje da posrnu u osmom poglavlju jest kamen spoticanja, koji predstavlja samo prvo odbacivanje temeljne istine 1863. godine, „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset šest, koje su „graditelji“ odbacili 1863. godine. U tom su se odbacivanju vratili otpadničkoj protestantskoj metodologiji kako bi odbacili poruku koju su anđeli dali Williamu Milleru.

U dvadeset osmom poglavlju odbacivanje kamena proizvodi sud preplavljujuće biče, koje je biblijski simbol žiga zvijeri što započinje nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama, a zatim preplavljuje cijeli svijet. Pri nedjeljnom zakonu bit će uklonjen savez koji je adventistička crkva sklopila sa „smrću” i „paklom”. U uklanjanju saveza sa smrću pijanica Efrajimovih bit će uklonjeno njihovo „utočište laži”. „Utočište laži” apostol Pavao predstavlja kao laž koja donosi snažnu zabludu, a snažna zabluda koja se izliva na podrugljive ljude koji vladaju Jeruzalemom odgovor je na njihovu mržnju prema istini.

Njega, čiji je dolazak po djelovanju Sotone sa svakom silom i znakovima i lažnim čudesima, i sa svakom prijevarom nepravde među onima koji propadaju; jer nisu primili ljubav prema istini da bi se spasili. I zato će im Bog poslati snažnu zabludu da povjeruju laži, da svi budu osuđeni koji nisu vjerovali istini, nego su uživali u nepravdi. A mi smo dužni svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo od Gospodina ljubljena, jer vas je Bog od početka izabrao za spasenje po posvećenju Duha i vjeri u istinu, na što vas je pozvao našim evanđeljem, da zadobijete slavu našega Gospodina Isusa Krista. Stoga, braćo, stojte čvrsto i držite predaje kojima ste poučeni, bilo riječju bilo našom poslanicom. 2 Solunjanima 2:9–15.

„utočište laži”, koje je proizvelo „snažnu zabludu”, naposljetku donosi kaznu uskoro dolazećega nedjeljnog zakona. Apostol Pavao prepoznaje skupinu koja ne ljubi istinu, i skupinu koja je posvećena istinom, upućujući tako na dvije skupine u raspravi iz drugoga poglavlja Habakuka. U dvadeset i devetom poglavlju Izaija započinje udvostručavanjem riječi Ariel, što je drugo ime za Jeruzalem.

Jao Arielu, Arielu, gradu gdje je David prebivao! Dodajte godinu na godinu; neka kolju žrtve. Izaija 29,1.

Simbolično udvostručenje „Ariela” (grada Jeruzalema) ponovno se osuđuje jednim „jao”. Ubijanje žrtava „iz godine u godinu” predstavlja postupnu pobunu koja je započela 1863. godine. Sljedeći redci izlažu sud koji će se izvršiti nad Crkvom adventista sedmoga dana u razdoblju krize nedjeljnog zakona. U devetom retku prepoznaje se jedno „čudo”, koje naglašava raspravu o metodologiji, a istodobno prepoznaje pobunjeničko stanje adventizma kao sastavnicu poruke Ponoćnog poklika, koja je također povezana s drugim anđelom, kako je predstavljeno udvostručenjem „Ariela” u prvom retku.

Stanite i zapanjite se; vičite i vapijte: pijani su, ali ne od vina; teturaju, ali ne od žestoka pića. Jer je Gospod izlio na vas duh duboka sna i zatvorio vaše oči; proroke i vaše glavare, vidioce, pokrio je. I svako vam je viđenje postalo kao riječi zapečaćene knjige, koju daju učenomu govoreći: „Čitaj ovo, molim te”; a on kaže: „Ne mogu, jer je zapečaćena.” I knjiga se daje neučenom govoreći: „Čitaj ovo, molim te”; a on kaže: „Nisam učen.” Zato Gospod reče: „Budući da mi se ovaj narod približava svojim ustima i svojim me usnama časti, a svoje je srce udaljio od mene, i strah njihov prema meni naučen je po ljudskoj zapovijedi, stoga, evo, nastavit ću činiti čudesno djelo među ovim narodom, čudesno djelo i čudo; jer će mudrost njihovih mudraca propasti, i razum njihovih razboritih bit će skriven.” Izaija 29:9–14.

U „raspravi“ koja je zabilježena u dvadeset sedmom poglavlju, i koja predstavlja sukob istinske metodologije nasuprot lažnoj metodologiji, pijanstvo podrugljivih ljudi koji vladaju Jeruzalemom prepoznato je kao sljepoća koja sprječava vodstvo adventizma da razumije zapečaćenu knjigu. Knjige Daniela i Otkrivenja ista su knjiga, a dio te knjige koji se opečaćuje neposredno prije zatvaranja vremena milosti jest Otkrivenje Isusa Krista. Ono uključuje zagonetku o „osmom koji je od sedmorice“. Ono je predloženo „tajnom“ koju je Danielu dano razumjeti u drugom poglavlju. Ono je „skrivena povijest“ Sedam gromova. Ono je poruka islama trećega „Jao“, i poruka „Ponoćnoga poklika“.

Jedinstvena knjiga Daniela i Otkrivenja dana je onima koji su bili predstavljeni Sanhedrinom u Kristovo vrijeme, a koji simboliziraju sustav vodstva što tvrdi da podupire i brani Božju istinu, ali na kraju sudjeluje u razapinjanju Istine. Sustav predoznačen Sanhedrinom jesu podrugljivi ljudi koji vladaju Jeruzalemom. Njima je dana knjiga koja je zapečaćena, a njihov ugledan, obrazovan i učen odgovor na pitanje što ta knjiga znači jest da je ne mogu čitati, jer je zapečaćena. Zatim se stadi, koje je poučeno da slijedi samo one koji su odvojeni kao vođe, daje ista knjiga, a njihov je odgovor da će je razumjeti samo ako im podrugljivi ljudi koji vladaju Jeruzalemom, Sanhedrin posljednjih dana, kažu što ona znači.

Metodologija koja je dana Williamu Milleru, a potom i organizaciji Future for America, putokaz je proročke povijesti. Ona je putokaz koji prepoznaje ispitno pitanje života i smrti. Bez ispravne metodologije poruka kasne kiše jest „kao riječi knjige koja je zapečaćena“. Bez poruke kasne kiše iskustvo koje ta poruka proizvodi nemoguće je zadobiti. Ta je metodologija postupak uspoređivanja proročke crte s proročkom crtom, ovdje u Bibliji i ondje u Bibliji. Rasprava o metodologiji započela je kada je prva poruka bila osnažena, i u početnim i u završnim povijestima posljednjih dana.

Na početku povijesti mileritskoga pokreta rasprava je započela 11. kolovoza 1840. i ponovila se na kraju te povijesti, u vremenskom razdoblju kada je filadelfijski mileritski pokret prešao u laodicejski mileritski pokret. Rasprava je ponovno započela u povijesti laodicejskoga pokreta trećega anđela 11. rujna 2001. i ponavlja se na kraju toga pokreta kada laodicejski pokret trećega anđela prelazi u filadelfijski pokret sto četrdeset i četiri tisuće. U početnoj kušnji milerita i u završnoj kušnji milerita kušnja je bila predstavljena metodologijom Ilijina glasnika. Isus, kao Alfa i Omega, uvijek prikazuje kraj početkom.

Metodologiju iznošenja „redak po redak” sada ćemo primijeniti dok se u sljedećem članku budemo bavili razmatranjem četvrtoga i petoga poglavlja Knjige proroka Daniela.

„Nitko nema istinsku poruku kojom bi određivao vrijeme kada Krist treba doći ili ne doći. Budite sigurni da Bog nikome ne daje ovlast da kaže kako Krist odgađa svoj dolazak pet godina, deset godina ili dvadeset godina. ‘Zato i vi budite pripravnici: jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi’ (Matej 24,44). To je naša poruka, upravo ona poruka koju tri anđela što lete posred neba objavljuju. Djelo koje sada treba obaviti jest razgllašavanje ove posljednje poruke milosti palome svijetu. Nov život dolazi s neba i obuzima sav Božji narod. Ali u crkvi će doći do podjela. Razvit će se dvije strane. Pšenica i kukolj rastu zajedno do žetve.”

„Djelo će postajati dublje i sve ozbiljnije sve do samoga svršetka vremena. I svi koji su Božji suradnici najozbiljnije će se boriti za vjeru koja je jednom predana svetima. Neće ih se odvratiti od sadašnje poruke, koja već obasjava zemlju svojom slavom. Ništa nije vrijedno borbe osim slave Božje. Jedina stijena koja će opstati jest Stijena vjekova. Istina kakva je u Isusu utočište je u ovim danima zablude....”

„Proročanstvo se ispunjavalo, redak po redak. Što čvršće stojimo pod stijegom poruke trećega anđela, to ćemo jasnije razumjeti Danielovo proročanstvo; jer Otkrivenje je dopuna Danielu. Što potpunije prihvaćamo svjetlo koje Sveti Duh iznosi preko posvećenih Božjih slugu, to će se dubljima i sigurnijima, postojanima poput vječnoga prijestolja, pokazati istine drevnoga proročanstva; bit ćemo uvjereni da su Božji ljudi govorili potaknuti Duhom Svetim. Ljudi i sami moraju biti pod utjecajem Svetoga Duha da bi razumjeli izričaje Duha po prorocima. Ove poruke nisu dane onima koji su izricali proročanstva, nego nama koji živimo usred prizora njihova ispunjenja.“

„Ne bih osjećala da mogu iznositi ove stvari kad mi Gospod ne bi dao da obavljam ovo djelo. Ima i drugih osim vas, i ne samo jedan ili dvojica, koji poput vas misle da imaju novo svjetlo te su posve spremni iznijeti ga narodu. Ali Bogu bi bilo po volji da oni prihvate svjetlo koje je već dano i da hode u njemu, te da svoju vjeru temelje na Svetome pismu, koje podupire stavove što ih Božji narod drži već mnogo godina. Vječno evanđelje treba biti objavljeno preko ljudskih oruđa. Mi trebamo razglasiti poruke anđela koji su prikazani kako lete posred neba, s posljednjim upozorenjem palome svijetu. Ako nismo pozvani prorokovati, pozvani smo vjerovati proročanstvima i surađivati s Bogom u donošenju svjetla drugim umovima. To nastojimo činiti.” Selected Messages, knjiga 2, 113, 114.